

'ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षणप्रसार'

- शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

श्री स्वामी विवेकानंद शिक्षण संस्था, कोल्हापूर संचालित
विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर (अधिकारप्रदत्त स्वायत्त संस्था)

२०२५-२६

बी. ए. भाग - १ (सत्र - २)

गृहपाठ (Home Assignment)

मराठी विभाग

सूचना

दिनांक : २९/०१/२०२६

बी. ए. भाग - १ मराठी (साहित्यरंग) विषयाच्या सर्व विद्यार्थी, विद्यार्थिनींना सूचित करण्यात येते की, द्वितीय सत्रातील गृहपाठ खाली दिलेल्या प्रश्नांच्या आधारे स्वतःच्या आखीव कागदावर लिहून दिनांक १६ फेब्रुवारी, २०२६ पर्यंत रूम नं. ३०७, मराठी विभागमध्ये जमा करावयाचे आहेत. गृहपाठासाठीचे प्रश्न (कोणताही एक प्रश्न सोडवा)

१. 'मृगजळ' या कवितेतून कवयित्री इंदिरा संत यांनी प्रेमाची निराशा कशी व्यक्त केली आहे, ते स्पष्ट करा.

२. 'प्रिय आईस' या कवितेतून कवयित्री नीरजा यांनी स्त्री दुःखाचे चित्रण कसे केले आहे, ते तुमच्या शब्दात मांडा.

प्रा. डॉ. एकनाथ आळवेकर

विभागप्रमुख
मराठी विभाग,
विवेकानंद कॉलेज कोल्हापूर.
(अधिकारप्रदत्त स्वायत्त)

गृहपाठ : 1

GoodLuck Page No.
Date

नाव: कु. ऋतुजा संभाजी गोसावी.
रोल नं: 4066
विषय: मराठी
इयत्ता: B.A-FY (Sem-II)

9/10

प्र.1. 'मृगजळ' या कवितेतून कवयित्री इंदिरा संत यांनी प्रेमाची निराशा कशी व्यक्त केली आहे, ते स्पष्ट करा.

→ प्रस्तावना:

मृगजळ ही इंदिरा संत यांची एक सुंदर आणि अर्थपूर्ण कविता आहे. जीवनातील अम निदर्शनास येतो. त्याचबरोबर वास्तवाचे चित्रण उत्तमपणे केले आहे. ज्यादरम्यान मृगजळ हे एक अम आहे, जे आपल्याला आकर्षित करते, पण ते वास्तव नाही कवितेत वापरलेल्या प्रतिमांनी आणि प्रतिकांनी कवितेला अधिक अर्थपूर्ण बनवले आहे. कवयित्रीने आपल्या भावना आणि अनुभवांचे वर्णन केले आहे. ज्यामुळे वाचकाला जीवनाच्या अर्थाचा शोध घेण्यास प्रेरित करते.

कवयित्री परिचय:-

इंदिरा संत यांचा जन्म इंडी, ता. विजापूर येथे झाला. घरच्या घरी चौथी पर्यंतचे शिक्षण घेतले. तर वेळगावमध्ये पुढचे शिक्षण झाले. फर्ग्युसन महाविद्यालयात पुढील शिक्षण पूर्ण केले. तेथेच त्यांचा ना. मा. संत यांच्याशी परिचय झाला अन् कालांतराने ना. मा. संत यांच्याशी विवाह केला. पतीच्या निधनानंतर तब्दी येथे साहित्य लेखनास सुरुवात केली. त्यांचे 'सहवास', 'शेला', 'मेढी', 'मृगजळ', 'गर्भरेशीम', 'रंगबावरी' इत्यादी कवितासंग्रह आहेत. त्यांना 'गर्भरेशीम' या काव्यसंग्रहासाठी साहित्य अकादमी पुरस्काराने सन्मानित करण्यात आले, 'मृगजळ' या कवितेसाठी महाराष्ट्र शासन पुरस्कार मिळाला. त्यांच्या कवितांत निसर्ग, स्त्रीमन, विरह, एककीपणा आणि नातेसंबंधांचे सूक्ष्म चित्रण दिसते. त्यांचे निधन 33 जुलै 2000 रोजी पुण्यात झाले.

कवितेचा आशय:-

'मृगजळ' या कवितेत इंदिरा संतांनी प्रेमाची निराशा व्यक्त केली आहे. प्रेम मृगजळासारखे हातातून निसडून जाते. त्यांची

तीव्र जाणीव त्यांनी या कवितेतून व्यक्त केली आहे. कवियत्री दारापाशी उभी आहे, पण दार बंद आहे तरी ती अक्षीर पावलाने चपलांच्या बंधातून निसटू बघते. म्हणजेच ती स्वातंत्र्याची आकांक्षा बाळगते आहे. क्षणभरात विजेच्या बटणावरती बोट शरघरते आणि लाल विजेची नंद पाखरे अंगाअंगातून उठतात म्हणजे कवयित्रीला भावनांच्या उद्रेक होत आहे. मन द्विधा अवस्थेत आहे, असे दिसून येते. मनातील विचारांच्या वादळांमुळे ती असह्य होऊन हात चौकटीवर टेकते आणि आतील वादळांमुळे आतील चाडून येकते, ज्यामुळे तिचे डोळे खिळतात. म्हणजेच ती अंतर्मुख होते. कवयित्री दरावाच्या तील उबरल्यावर उभी राहते अन् दाराआतील डोळ्यावर लक्ष देते म्हणजेच (हृदयाच्या) हृदयरूपी दाराच्या उंबरठ्यावर उभे राहून अंतर मनातील अव्यक्त भावनांच्या अनुभव घेते. कवितेमध्ये याच अर्थपूर्ण आशयास दरावाच्या बंद फळ्या असा अलंकारिक वाक्यप्रयोग वापरला आहे. दरावातून अव्यक्त भावना म्हणजेच बंदी वासाची जाणीव करून घेते.

मोर पिसाळ्यासारखे झगमगाणारे क्षण डोळ्यासमोर येतात, पण ते क्षणभरच ठिकतात. जिथे सर्व वाटा संपतात आणि अनोळखी वळणे सुरू होतात. अशा गोंधळाच्या ठिकाणी कवियत्री स्वतःला हरवलेली आणि दिशाहीन अनुभवते. उन्हात चमकणाऱ्या काचेच्या बरणी सारखे तिचे आयुष्य केवळ मृगजळ ठरते. अनोळखी अशा ठिकाणी असंख्य वाटा आणि डोळे पाहते, म्हणजे ती जीवनाच्या अनिश्चिततेचा अनुभव घेते. आस समान जगात तिचे मन उलट-सुलट तडफडते आणि 'इथे कशी मी... इथे कशी मी' या प्रश्नातून तिची हतबलता आणि अस्तित्वाचा संघर्ष स्पष्ट होतो. कवितेचा शेवट अतिशय विचार प्रवर्तक आहे. "काचेच्या बरणीत उन्हाच्या" या प्रतिमेतून कवयित्रीने जीवनाचे सत्य मांडले आहे. कवयित्रीने प्रतिक्षा, उत्कंठा, अस्वस्थता आणि आस, क्षणभंगुरता आणि गोंधळ तसेच तडफड आणि वास्तव यांचे वर्णन वेगवेगळ्या प्रतिमांद्वारे उत्तमरित्या केले आहे. आयुष्य अनेकदा केवळ आसाच्या मागे धावण्यात खर्च होते. शेवटी उरणारी मनाची तडफड आणि वैफल्य यातून ही कविता वाचकांच्या मनावर मुक्त खोलवर परिणाम सोडून जाते. ही कविता केवळ मुका स्त्री ची व्यथा आणि तिच्या मानवी जीवनातील चिरंतन, संघर्षाचे प्रतिबिंब आहे. 'मृगजळ' मधील कविता केवळ वैयक्तिक दुःखाची मांडणी नसून ती सर्वसामान्य स्त्रीच्या भावविश्वासाचा आरसा आहे.

समारोपः-

‘मृगजळ’ या कवितेत इंदिरा संत यांनी स्त्री मनातील अतृप्त ओढ, प्रेमाची निराशा, भास आणि वास्तव यांतील घुसर रेषा यांचे अत्यंत तरल शब्दांत वर्णन केले आहे. प्रेम कसे मृगजळासारखे हातातून निसटून जाते, याची तीव्र जाणीव होत असताना निर्णयाच्या क्षणात अडकलेले स्त्रीमन, आत्मशोधाची भीती, भावनिक अस्वस्थता आणि व्याकुळता इत्यादी बाबी मानसशास्त्रीय दृष्टीकोनातून मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे.

09
10

PAGE NO.:

DATE: / /

नाव - शिवानी कळवंत माने

इयत्ता - BA-FY

ह.क्र - 4061

विषय - मराठी

- 'मृगजळ' या कवितेतून कवियत्री इंदिरा संत यांनी प्रेमाची निराशा कशी व्यक्त केली आहे स्पष्ट करा.

→ प्रस्तावना.

मृगजळ ही इंदिरा संत यांची एक सुंदर आणि अर्थपूर्ण कविता आहे. जीवनातील भ्रम निदर्शनास येतो. त्याचबरोबर वास्तवाचे चित्रण उत्तमपणे केले आहे. ज्यादरम्यान मृगजळ हे एक भ्रम आहे, जे आपल्याला माकर्षित करते, पण तो (वास्तव) वास्तव नाही कवितेत वापरलेल्या प्रतिमांनी आणि प्रतिकांनी कवितेला अधिक अर्थपूर्ण बनवले आहे. कवियत्रीने आपल्या भावना आणि अनुभवांचे वर्णन केले आहे. ज्यामुळे वाचकाला जीवनाच्या अर्थत्वा शोध घेण्यास प्रेरित करते.

कवियत्री परिचय.

इंदिरा संत यांचा जन्म इडी, ता विजापूर येथे झाला. घट्याचरी चौथी पर्यंतचे शिक्षण घेतले. तर बेळगावमध्ये पुढचे शिक्षण झाले. फर्ग्युसन महाविद्यालयात पुढील शिक्षण पूर्ण केले. तेथेच त्यांचा ना. मा. संत यांच्याशी परिचय झाला. सन. कालांतराने ना. मा. संत यांच्याशी विवाह केला. पतीच्या निधनानंतर नवंदी येथे साहित्य लेखनास सुरुवात केली. त्यांचे 'सहवास', 'शेला', 'मेढी', 'मृगजळ', 'गर्भरेशीम', 'रंग बाबसे', 'इ. कवितासंग्रह' आणि 'श्यामली', 'कदली', 'चेंबू' हे कथासंग्रह प्रकाशित आहेत.

कवितेच्या माशय -

'मृगजल' या कवितेत इंदिरा संतांनी पैमाची निराशा व्यक्त केली आहे. पैम मृगजलासारखे हातातून निसटून जाते, याची तीव्र जाणीव त्यांनी या कवितेवरून व्यक्त केली आहे. कवियत्री दारापाणी उभी आहे, पण दार बंद आहे. तरी ती मधीर पावलाने चपलांच्या बंधातून निसटून व्हाते, म्हणजेच ती स्वातंत्र्याची आकांक्षा बाळगत आहे. क्षणभरात विजेच्या बटावरती बोट मारते आणि लाबविजेची मंढपाखरे मंढामंढगातून उठतात म्हणजे कवियत्रीला भावनेच्या उद्रेक होतो आहे. मन विधा मारते आहे, असे दिसून येते. मनातील विचारांच्या पादबालुके ती समस्य होऊन हात चौकटीवर टाकते आणि मातील पाहूल टाकते, ज्यामुळे तिचे डोळे चिळतात, म्हणजेच ती अंतर्मुख होते. कवियत्री दरवाज्यातील उबक्यावर उभी राहते. अज. दारागातील डोळ्यांवर लक्ष देते म्हणजेच (हृदयाच्या) हृदयरुपी दाराच्या उबक्यावर उभे राहून अंतर्भूतातील अव्यक्त भावनेच्या अनुभाव येते. कवितेमध्ये सत्य अर्थपूर्ण माशयास दरवाजाच्या बंद फाळ्या असा अलंकारिक वाक्य प्रयोग वापरला आहे. सत्यदरम्यान अव्यक्त भावना म्हणजेच बंदी वासाची जाणीव करवून देते.

मोर पिसाच्यासारखे मंढामंढणारे क्षण डोळ्यास मोर येतात, पण ते क्षणभरास टिकतात. जिथे सर्व संपतात आणि अनोळखी वळणे सुरू होतात, अशा गोंधळाच्या ठिकाणी कवियत्री स्वतःला धरवलेली आणि दिशाहीन अनुभवते. उन्हात चमकणाऱ्या कचेच्या बरणी- सारखे तिचे माथुष्य केवळ मृगजल ठरेल. अनोळखीशा ठिकाणी असंख्य वाटा आणि डोळे पाहते, म्हणजे ती जीवनाच्या अनिश्चिततेचा अनुभव घेते. मासमान जगात तिचे मन उलटसुलट तडफडते आणि उधे कशी सी... उधे कशी सी, या प्रश्नातून तिची हलबलता आणि अस्तित्वाचा संघर्ष स्पष्ट होतो. कवितेचा शेवट अतिशय विचारपूर्वक आहे. "कवितेच्या बरणीत उन्हाच्या" या उक्तिमधून (कविने) कवियत्रीने जीवनाचे सत्य सोडले आहे.

कविरीडिने प्रतिष्ठा, अस्वस्थता; उत्कंठा आणि भास, क्षणभंगुरता आणि गोंधळ तसेच तडफड आणि वास्तव यांचे वर्णन वेगवेगळ्या प्रतिमांद्वारे उत्तमरित्या केले आहे. आयुष्य अनेकदा केवळ भासांच्या मागे धावण्यात खर्च होते. शेवटी उरणारी मनाची तडफड आणि वैफल्य मातून ही कवीण कविता वाचकांच्या मनावर एक खोलवर परिणाम सोडून जाते. ही कविता केवळ एका स्त्रीची व्यथा आणि तिच्या मानवी जीवनातील चिरंतन संघर्षाचे प्रतिबिंब आहे.

समारोप:-

'मृगजळ' या कवितेत इंदिरा मंत यांनी स्त्री मनातील अतृप्त ओढ, प्रेमाची निराशा, भास आणि वास्तव यांतील घुसर रेवा याचे अत्यंत तय्यल शब्दांत वर्णन केले आहे. प्रेम कसे मृगजळासारखे होतातून विसडून जाते, याची तीव्र जाणीव होते. असताना निर्णयाच्या क्षणात उडकलेले स्त्रीमन, आत्मशोधची भीती, भावनिक अस्वस्थता आणि व्याकुलता इ. बाबी मानसशास्त्रीय दृष्टिकोनातून मांडण्याच्या प्रयत्न केले आहे.

Subject Wise Student Mark Entry

Subject: SAHITYARANG -II (2DSC01MAR21)

Sub-Subject: CIE

Max Marks: 10

Page No :Page 1 of 1

on: NEP 2.0 MAR - APR 2026

am: B.A.

Standard: B.A. - FY

Semester: SEM - II

Print Date : 30-03-2026

SrNo	PRN	SeatNo	RollNo	Mob. No	StudentName	Marks
1	A202506388	337002	4338	8888081079	SALVI TANISHKA SANDEEP	10
2	A202506683	337003	4059	9322307277	GAWADE SWAMINI BANDU	9
3	A202506642	337004	4023	9527073875	BIRANJE RUTUJA ANIL	10
4	A202506500	337007	4132	8432925050	KHANDEKAR VARUNA SHASHIKANT	9
5	A202506595	337008	4212	9156485969	PATIL SEJAL SAMPAT	8
6	A202506453	337009	4305	8847723611	YADAV ASMITA CHANDRAKANT	10
7	A202506579	337012	4207	7249352271	PATIL SALONI YUVRAJ	10
8	A202506473	337021	4107	9529168071	KAMBLE PRACHI MARUTI	10
9	A202506725	337022	4233	9421636535	PRABHU SANSKRUTI SHIVAJI	9
10	A202506620	337023	4002	9975567363	ALASE ASMITA KUMAR	10
11	A202506639	337024	4021	7588171378	BERAD SAKSHI KUMAR	9
12	A202506551	337025	4174	9623202220	MORE CHANDANA VAIBHAV	10
13	A202506399	337026	4257	9822772672	SAWANT ANISHA DIPAK	9
14	A202506691	337030	4066	9527950270	GOSAVI RUTUJA SAMBHAJI	9
15	A202506469	337034	4104	9359391592	KAMBLE GAUTAMI NANDKUMAR	10
16	A202506646	337035	4335	7666266842	BUNE MADHURA SANDEEP	9
17	A202506689	337036	4064	9665828334	GHUGARE ABHISHEK BHARAT	9
18	A202506664	337038	4042	8380841919	DABHADE NAYAN NITIN	9
19	A202506476	337039	4110	7820847784	KAMBLE SALONI SAGAR	9
20	A202506685	337040	4345	8208277020	GHADGE SAKSHI GANESH	8
21	A202506678	337053	4054	9588683939	DOIPHODE TEJAS SUKHADEV	10
22	A202506515	337059	4144	7756080301	KULKARNI SARTHAK SUJAY	8
23	A202506724	337060	4232	9011140918	POWAR YASH PRAKASH	9
24	A202506600	337068	4346	9478655114	PATIL SIDDHI SARDAR	9
25	A202506460	337074	4096	7972710066	KALOKHE POOJA BAJIRAO	10
26	A202506405	337075	4262	8669740496	SHARPIDRE SANSKAR SHANKAR	10
27	A202506688	337076	4063	7038683848	GHORPADE SACHIN RAJARAM	10
28	A202506503	337077	4135	9860512309	KHOCHAGE SURAJ KUMAR	9
29	A202506541	337078	4167	9370959788	MANGALE VIPUL SANJAY	9
30	A202506720	337079	4088	8446220997	JANTRE PRAJWAL SHASHIKANT	10
31	A202506536	337086	4162	7276714903	MALI ROHAN DATTATRAY	9
32	A202506490	337088	4123	9665389241	KASABEKAR PARTH SANJAY	10
33	A202506702	337089	4072	7558349299	INGALE URF JOGI MAYURI PREMNATH	10
34	A202506633	337090	4015	9595472386	BALNAIK PRANAV PRABHAKAR	8
35	A202506649	337091	4030	7385685017	CHANDANSHIVE HARSHAD SAMADHAN	9
36	A202506718	337094	4086	9632822066	JAMADAR ARSLAN RAJDIL	9
37	A202506648	337099	4028	9322100413	CHANDANE PRATIK NITIN	10
38	A202506458	337105	4094	8999138353	KALADAGI NILUFAR BABUSAB	10
39	A202506569	337114	4187	9022013949	PAKHALI MAHAMADSAD FARUK	8
40	A202506559	337122	4180	9673926346	MULLANI ASIYA SIKANDAR	10
41	A202506710	337124	4329	7385219181	JADHAV SANCHITA PRAKASH	9
42	A202506583	337128	4192	7887908211	PATIL ABHIJIT ANIL	10
43	A202506425	337129	4282	7822904898	SHINGE PRACHI SAGAR	10
44	A202506680	337130	4056	8080111417	GADAVE APURVA SHARAD	9
45	A202506522	337131	4149	9579605894	LANDAGE ANIL PRAKASH	10
46	A202506589	337132	4197	7499644935	PATIL BHAKTI PRAVIN	10
47	A202506546	337133	4172	9075512504	MITHALKAR RAJU RAM	10
48	A202506393	337142	4285	9309928310	SARNAIK YOGESH SHIVAJI	10
49	A202506576	337148	4204	9371850901	PATIL PRIYANKA AJIT	10
50	A202506665	337153	4354	8308603365	DALAVI ABHISHEK PRALHAD	8
51	A202506441	337155	4297	9370924471	ULAPE GURUPRASAD BABURAO	8
52	A202506386	337157	4249	8999064042	SALOKHE SHUBHAM RAMNATH	9

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha's
VIVEKANAND COLLEGE KOLHAPUR (EMPOWERED AUTONOMOUS)
2130, E Ward, Tarabai Park, Kolhapur, Maharashtra 416003

Subject Wise Student Blank Marks Entry

on: NEP 2.0 MAR - APR 2026

am: B.A.

Standard: B.A. - FY

Semester: SEM - II

Print Date : 30-03-2026

Subject: SAHITYARANG -II (2DSC01MAR21)

Sub-Subject: CIE

Max Marks: 10

Page No :Page 1 of 1

53	A202506539	337161	4165	7875707991	MANE SHIVANI BALVANT	9
54	A202506563	337166	4349	8888060646	NAIDU KRUSHNA ANIL	8
55	A202506461	337167	4101	9673499918	KAMBLE ANUSHKA ANIL	10
56	A202506442	337173	4298	8329959565	VADGAONKAR DIPALI UMESH	10
57	A202506387	337185	4328	9112032165	SALUNKHE DINESH GANPATI	10
58	A202506407	337187	4264	9637640042	SHELAKHE MRUNAL DINESH	10
59	A202506611	337190	4225	9561927762	PAWAR PRANAV PRAKASH	8
60	A202506542	337191	4168	7058418897	MENIKERI YOGESH UDAPPA	8
61	A202506426	337197	4279	9579553737	SHINDE SATEJ NAGESH	10
62	A202506655	337199	4032	9112711123	CHAVAN DIKSHA BABASO	10
63	A202507532	337200	4360	9689937737	MORE DATTA PANDHARI	10
64	A202506421	337208	4277	9322642529	SHINDE SALONI NAGESH	10

‘ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षणप्रसार’

– शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

श्री स्वामी विवेकानंद शिक्षण संस्था, कोल्हापूर संचालित

विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर (अधिकारप्रदत्त स्वायत्त)

मराठी विभाग

२०२५ – २६

बी. ए. भाग – ३, (मेजर) सत्र क्र. ५

अंतर्गत मूल्यमापन परीक्षा (१० गुण)

गृहपाठ (Home Assignment)

सूचना

दिनांक : ०३/०९/२०२५

बी. ए. भाग – ३ मेजर मराठी विषयाच्या सर्व विद्यार्थी, विद्यार्थिनींना सूचित करण्यात येते की, खाली दिलेल्या प्रश्नांच्या आधारे गृहपाठ स्वतःच्या आखीव कागदावर लिहून दिनांक १५ सप्टेंबर २०२५, पर्यंत मराठी विभाग (रूम नं ३०७) मध्ये जमा करावेत.

साहित्यशास्त्र -I – (DSC -VII)

१. पौर्वात्य आणि पाश्चात्य काव्यलक्षणांचे विश्लेषण करा.

भाषाविज्ञान आणि मराठी भाषा- I – (DSC -VIII)

१. मराठी भाषेच्या उत्पत्तीविषयी सविस्तर लिहा.

मध्ययुगीन मराठी वाङ्मयाचा इतिहास (प्रारंभ ते संत तुकाराम)-I– (DSC -IX)

१. महानुभवांच्या साती ग्रंथाविषयी विवेचन करा.

एका वाङ्मयप्रकारचा अभ्यास – कादंबरी –(DSE -I)

१. कृष्णात खोत यांच्या 'रिंगाण' या कादंबरीचे कथानक लिहा.

प्रा. डॉ. एकनाथ आळवेकर

विभागप्रमुख

मराठी विभाग,

विवेकानंद कॉलेज कोल्हापूर.
(अधिकारप्रदत्त स्वायत्त)

09/10

DATE	
	PAGE NO. 1

बी. ए. भाषा - 3 [मेजर] सत्र क्र. 5.

नाम :- दिपानी निशिकांत कांबळे

रोल नं. :- 4834

विषय :- साहित्यशास्त्र - I [DSC - VII]

* साहित्यशास्त्र - I [DSC - VII] *

पौर्वात्य आणि पाश्चात्य काव्यलक्षणांचे विश्लेषण करा.

प्रस्तावना :-

पाश्चात्य काव्यशास्त्रांनी 'सौंदर्य' हेच काव्याचे प्राणतत्व मानून काव्याच्या व्याख्या म्हणजेच काव्याची लक्षणे सांगितली आहेत. काव्यात भावनेचे स्वरूप भावना आविष्काराना खरं महत्त्व आहे. यावर पाश्चात्य अभ्यासकांनी भर दिलेला असतो. या पाश्चात्य अभ्यासकांनी मांडलेल्या काव्याच्या लक्षणांचा विचार पुढीलप्रमाणे करता येईल.

वर्डस्वर्थ :-

वर्डस्वर्थ या पाश्चात्य अभ्यासकाने काव्याची व्याख्या करताना असे म्हटले आहे की, 'उत्कृष्ट भावनेचा उत्स्फूर्त उद्गार म्हणजे काव्य होय.' वर्डस्वर्थने आपल्याला व्याख्येत भावनेला महत्त्व दिले आहे. भावना आविष्काराशिवाय मूळ प्रतीचे साहित्य निर्माण होत नाही. असे वर्डस्वर्थचे म्हणणे आहे. उदा., संता तुकाराम यांचे अमंग भावनाविष्कार तेव्हाच जन्माला आले आहेत. असे म्हणता येईल. कविता हा वाहमय प्रकार तर उत्स्फूर्तता आणि भावनेवरून यावरच अवलंबून आहे. असे म्हणता येईल.

२. मॅथ्यू अर्नोल्ड :-

मॅथ्यू अर्नोल्ड या पाश्चात्य अभ्यासकांनी काव्याचे लक्ष ठेवून सांगितले आहे की, साहित्य हे न 'स' जीवनावरचे भाष्य असते, तसेच मानवी शब्दशक्तीच्या अंत्यंत निर्देश आणि आल्हादायक उद्गार म्हणजे काव्य होय, असे मॅथ्यू अर्नोल्ड म्हणतो. या व्याख्येनुसार अर्नोल्डने साहित्याच्या आंतरबाह्य स्वरूपावर तसेच काव्याचा शैलिक मनावर होणारा परिणाम यावर प्रकाश राहिलेला आहे. साहित्यिक साहित्यातून त्याने समाजात जीवनात होतले अनुभव मांडत असतो. एक प्रकारचे ते जीवनभाष्य असते. असे मॅथ्यू अर्नोल्ड म्हणतो.

३. कार्लईल :-

कार्लईल या पाश्चात्य अभ्यासकांनी काव्याची व्याख्या करताना असे म्हटले आहे की, संगीतमय विचार म्हणजे काव्य होय. पौराणिक अभ्यासक जगन्नाथ यांनी केलेल्या व्याख्येशी साम्य असणारी व्याख्या कार्लईल यांनी केली आहे. संगीतमय या शब्दामध्ये यांनी केलेली आहे. संगीतमय या शब्दामध्ये काव्यहीनता, ताल, सुर, मयबहुदता, नादमयता, छंदबहुदता हे घटक अभिप्रेत आहेत. काव्यता हे साहित्याचे महत्वाचे वैशिष्ट्य असून साहित्यामधून अशी संगीतमय विचारांची देवाणघेवाण येते, असे कार्लईलचे म्हणणे आहे.

४. कोमरीज :-

कोमरीज या पाश्चात्य विचारवंताने काव्याची व्याख्या करताना उत्तम शब्दांची रचना यावर भर दिला आहे. तो म्हणतो की, उत्तम शब्दांची उत्तम मांडणी म्हणजे काव्य होय. साहित्य निर्माण होण्यासाठी भावन आणि भावनेची उत्स्फूर्तता महत्वाची

आहे. त्याचबरोबर शब्दांची मांडणी सुद्धा महत्वाची असे. सुद्धा बाहेर असे कोनरीज म्हणतो. उत्तम शब्दांच्या साहाय्याने केलेली मांडणी साहित्याला वेगळ्या उंचीवर घेऊन जाते. असे कोनरीजचे म्हणणे आहे. सेंट ज्ञानेश्वरांचे आव्या, अक्षंभू हे उत्तम मांडणीचा नमुना आहे असे म्हणता येईल.

५) हेजलिट :-

हेजलिट या पश्चात्य काव्य शास्त्रज्ञाने काव्याची व्याख्या करताना असे म्हटले आहे की, कल्पनाप्रधान आणि भावनप्रधान शब्दांची मांडणी किंवा भाषा म्हणजे काव्य होय. हेजलिट आपल्या व्याख्येमध्ये कल्पनाप्रधानता आणि भावनप्रधानता या घटकांना महत्व दिले आहे. साहित्याची निर्मिती ही भावनेशिवाय होऊच शकत नाही. परंतु त्यासाठी कल्पना प्रधानता सुद्धा गरजेची असते असे हेजलिट म्हणतो.

६) एडगर अलन पो :-

एडगर ने काव्याचे लक्षण, सांगिताना लयबद्धता आणि सौंदर्य या घटकांना महत्वाचे स्थान दिले आहे. एडगर काव्याची व्याख्या करताना म्हणतो, की 'सौंदर्याची लयबद्ध निर्मिती म्हणजे काव्य होय'. साहित्याची निर्मिती होत असताना भावना शब्दांची मांडणी यांच्याबरोबर सौंदर्यबद्धता आणि लयबद्धता हेही घटक महत्वाचे असतात, असे एडगरचे म्हणणे आहे. निरुपकविता या जन्म या, सौंदर्य हृष्टीमुळे आला. असे एडगर चे म्हणणे आहे.

७) संक्षेप :-

पश्चात्य अभ्यासकांप्रमाणेच काही पश्चात्य अभ्यासकांनी काव्याची लक्षणे म्हणजेच काव्याच्या व्याख्या सांगण्याचा प्रयत्न केला आहे.

या सर्व व्याख्या साहित्याची निर्मिती प्रक्रिया
आणि साहित्याची वैशिष्ट्ये सांगण्यासाठी आहेत.
पाश्चात्य अभ्यासकांनी आपल्या व्याख्यांमध्ये
भावना, कल्पनाप्रधानता, नयबद्धता, अनुभावपर,
उत्स्फूर्तता या घटकांना महत्त्व दिले आहे. या सर्वच
व्याख्या साहित्याची निर्मिती प्रक्रिया ठरवणारी
आहेत. असे मला वाटते.

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha's
VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (EMPOWERED AUTONOMOUS)
 2130, E Ward, Tarabai Park, Kolhapur, Maharashtra 416003

Subject Wise Student Blank Marks Entry

Session: NEP 1.0 OCT - NOV 2025
 Stream: B.A.
 Standard: B.A. - TY
 Semester: SEM - V
 Print Date : 13-10-2025

Subject: SAHITYASHASTRA - I (DSC01MAR51)

Sub-Subject: CIE
 Max Marks: 10
 Page No :Page 1 of 1

SrNo	PRN	SeatNo	GRNos	RollNo	Mob. No	StudentName	Marks
1	2023014319	482014	3007510	4846	9028979660	KHOT SUSHANT SHITAL	9
2	2023014300	482013	3007233	4927	9112307473	ZADBUKE GANESH BALAJI	8
3	2023014217	482027	3007071	4875	9146804834	PATIL SAMMED DHANYKUMAR	9
4	2023014103	482041	3010023	4837	7218938114	KAMBLE DIPALI NISHIKANT	9
5	2023014062	482034	3007899	4517	7020608799	GENDE SUJAL RAHUL	9
6	2023014114	482079	3007502	4841	8600234064	KAMBLE SAHIL NARESH	9
7	2023014106	482075	3007892	4839	7030568050	KAMBLE KARAN VIKAS	9
8	2023014293	482261	3009698	4923	7498064642	VALVEKAR AMAR GAJANAN	8
9				4884	7083743400	CHOUGALE RENUKA SANTOSH	9

‘ज्ञान, विज्ञान आणि सुसंस्कार यांसाठी शिक्षणप्रसार’

– शिक्षणमहर्षी डॉ. बापूजी साळुंखे

श्री स्वामी विवेकानंद शिक्षण संस्था, कोल्हापूर संचालित
विवेकानंद कॉलेज, कोल्हापूर (अधिकारप्रदत्त स्वायत्त संस्था)

मराठी विभाग

बी. ए. भाग – २ सत्र - तीन

अंतर्गत मूल्यमापन परीक्षा (१० गुण)

गृहपाठ (Home Assignment)

सूचना

दिनांक : ०६/०९/२०२५

बी. ए. भाग – २ मराठी (मेजर) विषयाच्या सर्व विद्यार्थी, विद्यार्थिनींना सूचित करण्यात येते की, खाली दिलेल्या प्रश्नांच्या आधारे गृहपाठ स्वतःच्या आखीव तावावर लिहून दिनांक १५ सप्टेंबर, २०२५ पर्यंत रूम नं. ३०७, मराठी विभागमध्ये जमा करावयाचे आहेत.

पेपर ३ - कथारंग

गृहपाठासाठीचे प्रश्न (कोणताही एक प्रश्न सोडवा)

१. ‘होरपळ’ कथेमध्ये दलित-सवर्ण संघर्षाचे चित्रण आसाराम लोमटे यांनी कसे केले आहे?
२. ‘पावसात सूर्य शोधणाऱ्या मुलीची गोष्ट’ या कथेतून स्वतंत्र होऊ पाहणाऱ्या स्त्रीचे चित्रण लेखिका नीरजा यांनी कसे केले आहे?

पेपर ४ - कवितागंध

गृहपाठासाठीचे प्रश्न (कोणताही एक प्रश्न सोडवा)

१. भा. रा. तांबे यांच्या ‘डोळे हे जुलमी गडे’ आणि ‘प्रणयप्रभा’ या कवितांचा आशय स्पष्ट करा.
२. इंदिरा संतांच्या ‘शेला’ आणि ‘नको नको रे पावसा’ या कवितांचा आशय तुमच्या शब्दात लिहा.

प्रा. डॉ. एकनाथ आळवेकर

विभागप्रमुख
मराठी विभाग,
विवेकानंद कॉलेज कोल्हापूर.
(अधिकारप्रदत्त स्वायत्त)

पेपर ३ - कथारंग

खत - ३

१. 'होस्पळ' कथेमध्ये दलित-सवर्ण संघर्षाचे चित्रण आसाराम लोमटे यांनी कसे केले आहे ?

→ 'होस्पळ' ही आसाराम लोमटे यांच्या 'इडा पीडा टळो' या कथासंग्रहातील दीर्घकथा आहे. हा कथासंग्रह शब्द पब्लिकेशन मुंबई यांनी २००६ साली प्रकाशित केला. 'होस्पळ' या कथेतून गावच्या राजकारणात सामान्य माणसाची होणारी होस्पळ कशी असते याचे वास्तव दर्शन घडविले आहे. परभणी जिल्ह्यातील गंग्राखेड तालुक्यातील छोट्या खेड्यातील दलित-सवर्ण संघर्षाचे चित्रण आसाराम लोमटे यांनी केले आहे. दुष्काळ, घाणरेड राजकारण अशा अनेक मुद्दयांच्या आधारे कथेचा विचार करता येईल.

कथेच्या सुरुवातीला पावसाचे वातावरण कथाकाराने उभे केले आहे. मृग नक्षत्र, स्रावण महिन्यातील पाऊस असे पावसाच्या सुरुवातीचे वर्णन कथेत येते. नाना मालबुर हा गावातील राजकारणी आणि जमीनदार, सरपंच तुरुण राजकारणी गिरीधर मुखसे अशी काही महत्त्वाची पात्रे कथेत येतात.

नाना मालबुर आपल्या लाडक्या शेजारी असलेल्या गाववाड्यात जनावरांसाठी दावी वळून घेता आहे. त्यादीवशी नाना सर्व सालगड्यांना लवकरच घरी पाठवतो. बन्सी गावच्या गड्याला रात्रीच्या मुक्कामाला आले नाही तर न्यालेल असे सांगतो बन्सीला काहीतर शंका आली पण आपणास लवकर सोपायला मिळणार म्हणून तो खुश असतो.

निरोप दिल्याप्रमाणे घरी जेवण वेळ टळून गेल्यानंतर पुन्हा नानाच्या गाववाड्यात येतो. सोबत त्याचे आणखी तीन-चार साथीदार असतात.

गावच्या वेशीवर बाबासोडवांचा पुतळा उभा करण्याचे बौद्धवाड्यातील लोकांनी ठरवलेले असते. त्या गोष्टीला नानाची साथ असते. पुतळा उभा करण्याची किती तयारी झाली ? याविषयी विचारणा करण्यासाठी नानांनी हारीला आणि साथीदारांना बोलेविलेले असते. नाना सरपंच असताना पुतळ्यासाठी जागा देण्याचा ठराव संमत करण्यात आला होता. बौद्धमंडळीकडून पुतळ्यासाठी अठरा हजार रुपये जमा झाले होते. सिमेंटची पोती देतो असेही नानाने सांगितलेले असते. परंतु या पाठीमागे नाना आहे हे कोणाला कळू देऊ नका असे नाना त्यांच्याकडून ठामपणे वदवून घेतो.

आपले सरपंचपद गेल्याने नानाला वाईट वाटते. त्यामुळे त्या सरपंचाच्या आणि सदस्यांच्या माज उतरण्यासाठी नानाने ही खेळी केली होती. पुतळा उभारू नये यासाठी सरपंचाला डिव्चायच आणि त्यामध्ये राजकारणाची पोली आपून भाजायची असे नानाचे नियोजन असते.

पुतळा वसवल्याने अनेक प्रश्न निर्माण होतील म्हणून पुतळा हलवू द्यायचा नाही असे ठरले होते. दूरस्थान बौद्धवाड्याजवळ निका झेंडा उभा केला होता. गिरिधर सरपंच अस्वस्थ असतो. एकीकडे आंबेडकरांचा पुतळा उभा रहायूच म्हणतात. नानासोडवांची फूस असते. यातून मागीर काढण्यासाठी गिरिधर आमदार सुंदरशव शिरलाठ यांची भेट घेण्यासाठी गेले.

पोल्याच्या दिवशी गर्दी जमते. बेल, गाई, गुराख्यांचे आवाज सगळीकडे ऐकू येतात. पाटलांनी वेशीतल तारण तोडले. बेल उधळतात. त्या गांठळात झेंडा खाली येतो. सुंदरशवाने झेंडा वडतू असेच सवनी वातावरण तयार केले. सवनीच झेंडा उचकटून आधी लढाई जिंकली होती.

सामान्य माणूस राजकारणाचा वकील -

गावकऱ्या वेशीवर पुतळा उभा करण्याचे ठरल्यापासून कोणालाच रानातील काम नसिलेना झाली होती. पेशा पुतळ्याच्या वर्गणीसाठी दिला होता. पावसाळ्याचे दोन सुट्टीने वसून खाल्ले पण आता कामाची गरज होती.

तुम्हीला काय कामाची गरज वाढा ? पुतळ्यासाठी अथवा शरीरित अठरा हजार जमा करणारी माणूस तुम्ही. झाडवा नानाकडे काम सांगण्यासाठी गेला पण नानानेही काम नसल्याचे सांगितले. बौद्धवाड्यातील लोकांचा कांडमारा होत होता.

नानासाहेब दोन्हीकडच्या लोकांची झुज लावून स्वतःसाठी राजकारणाची मोठी भाजण्याचे काम करतो. बौद्धवाड्यातील कार्यकर्त्यांच्या ह्यानामा आले होते. पण हारीने लसजूनही नानासाहेबांची संगत साडली नव्हती. इकडे नासधूस झाली म्हणून फिण्यादा द्यायला हारीला नानासाहेबांनी सांगितले.

समजसपणा -

बुद्धवाड्यातल्या ज्येष्ठांना पुतळा नेको असतो. पुतळा बांधल्यावर गावातले लोक आणखी डाव शरतील असे त्यांना वाटले. गावकऱ्यांवरच आपलं पोर आहे याची जाणीवा करून देतात. आवडकरांचा पुतळा उभारु द्यायचा नाही या एका विचाराने गावातील सर्व पक्ष एकत्र होतात. पुतळ्याचीच होस आसले तर बुद्धवाड्यातच बांधा को म्हणाव असे शमा सुतार बोलतो. सरपंच गिरिधरला जवळ निठाय घे असे सर्वजण सांगतात. पण गिरिधर राजकारणात नवीन होता. सरपंचपदाची जबाबदारी होती. त्यामुळे तो आमदाराला विचारून येतो असे म्हणतो. आमदार शिरलाठांच्या मुलच्या वाढदिवसा निमित्त सर्व गावातील कार्यकर्त्यांना शिरलाठांनी गंगाखंडला बोलविले होते. वाढदिवसाच सुवाची जेवण झाले. गर्दी कमी झाल्यावर गिरिधर आणि त्याच्या कार्यकर्त्यांनी सांगितले.

गावात पुरावा ठेवायचा नाही. पोलिसांना काय सांगायचं सांगतो. प्रकरणा परझणी पथत जाणार नाही इथच निपटून टाकू. असे सांगून आमदाराने सुवर्ण्यत विश्वास निमण केली. पुतळ्याची जागा साफ झाली होती. काम झाल्यावर गिरीधरने सवर्णिनी आपल्याला धरत जायला सांगितले. बुधवाड्यातल्या माणसांनी हे सर्व पाहिले होते. तक्रार द्यायला पाहिजे असा विचार होतो. दारोला काय सुचत नव्हत. तो म्हणाला पोलीस तरी काय करणार ?

रात्री बारानंतर गावात पोलीस आले. गावातील लोकांकडून चौकशी सुरू केली. पण कोणी साहीत नसल्याचे सांगत होते. पोलीस सरपंचाच्या घरी आले. सरपंचाला विचारले. गिरीधरने सांगितले. मी आज कृषी विद्यापीठात शेतकरी मेळाल्यासाठी गेलतो. मला काही साहीत नाही. अशी उडवाउडवीची उत्तर दिली. पोलीस पाटलांनी तर जागेवस्तू चबुतराच नव्हता असे सांगितले. बुधवाड्यात येऊन दारोला पोलीसांनी विचारले तर दारोने गावातील लोकांनी चबुतरा उखळल्याचे सांगितले. पण दारोनेच पुरावा नव्हता. पोलीसांना कोणताही पुरावा सापडला नाही. पोलीस निघून गेले.

बुधवाड्यावर अवकळा पसरल्यासारखे झाले होते. त्यांची उपासमार चालली होती. कोणीही त्यांना मदत करू शकत नव्हत. कामाच काहीतरी बंधाव लागले असा सवर्णिनीच विचार होतो. गावात त्यांना काम मिळू शकत नव्हते. सवर्णिनी गाव सोडायचा निर्णय घेतला. सामानाची आवराआवर करून बुधवाड्यातील सर्व रात्रीतच गाव सोडतात.

Shri Swami Vivekanand Shikshan Sanstha's
VIVEKANAND COLLEGE, KOLHAPUR (EMPOWERED AUTONOMOUS)

2130, E Ward, Tarabai Park, Kolhapur, Maharashtra 416003

Subject Wise Student Blank Marks Entry

Session: NEP 2.0 OCT - NOV 2025

Subject: KATHARANG (2DSC01MAR31)

Stream: B.A.

Sub-Subject: CIE

Standard: B.A. - SY

Max Marks: 10

Semester: SEM - III

Page No : Page 1 of 1

Print Date : 01-12-2025

SrNo	PRN	SeatNo	GRNos	RollNo	Mob. No	StudentName	Marks
1		409035	3017889	4511	9096675800	KATKAR SHRAVAN MARUTI	8
2	2024014074	409060	3011946	4500	9096765505	KADAM ATHRAV KRUSHNAT	9
3	2024014264	409065	3014669	4510	9130657494	THORVAT SANIKA ANIL	9
4	2024014014	409066	3013027	4502	9766262825	BEDAGE KOMAL VISHWAS	9
5	2024014192	409067	3011952	4499	8329106881	PATIL ANUSH AJIT	9
6	2024014178	409073	3011980	4508	9307252007	NAIK PRADNYA TANAJI	8
7	2024014134	409074	3013083	4503	9604678364	LAD SANCHITA UDAY	10
8	2024014141	409076	3012293	4509	8007324292	LOKHANDE PRATHAMESH PRASHANT	9
9		409079	3019959	4507	9511971005	POWAR RITESH RAMCHANDRA	9
10	2024014044	409089	3014729	4501	7219110947	GAIKWAD ROHIT SANGRAM	8
11	2024014148	409111	3012766	4498	7083360875	MAKANDAR ABBASALI AKBAR	8
12	2024014145	409130	3013824	4504	9921510783	MADHALE USHA DADASAHEB	9
13						MISAL MAYURESH BARCHI	7
14						PARIT ANUJA ASHOK	7
15						YADAV NISHANT ASHOK	7

